

Marts 2010

Til

DR Licens,
Postbox 888
0999 København C

Vedr. dit brev dateret februar 2010:

Brevet bærer mit korrekte navn, adresse og personnummer. En opringning til DR licens oplyste mig om, at disse oplysninger har du fra Folkeregistret.

En opringning til Folkeregistret – hvor jeg har bedt om navn – og adressebeskyttelse - oplyste mig om, at personnummer udleverer de aldrig. Offentlige myndigheder trækker selv nødvendige oplysninger fra Folkeregistret.

På Borger.dk kan jeg se at DR er en offentlig institution – ikke myndighed.

Så her er mit spørgsmål som jeg forventer svar på i løbet af en uges tid:

Hvorfra har du mit personnummer og mit navn og min adresse?

Kommentarer til dit brev:

"Vil det ikke være rart at få det ud af verden?" Få hvad ud af verden? Brevet handler om licens og licens findes ikke i min verden. Tror du jeg har fjernsyn eller radio eller hvad? Funderer din licensopkrævning sig på tro? Kirkeskatten er funderet på tro – licensen ikke.

"99 procent af befolkningen er licenspligtig, så med al sandsynlighed gælder det også dig" Ikke "med al sandsynlighed" – så skulle der have stået 100 procent. "med stor sandsynlighed", ville have været korrekt.

"I bofællesskaber og ved udlejning af værelser og lignende skal hver person betale licens for egne apparater – også selv om voksne søskende, fætre, kusiner eller lignende bor sammen."

Det rejser unægtelig spørgsmålet: hvad skal et samlevende fætter-kusinepar/ægtepar opkræves i licens? Er det faktisk sådan at licensopkrævningen har integrationsmæssig slagside til ulempe for herboende mellemstlige kulturer, hvor disse fætter-kusine ægteskaber ikke er så ualmindelige?

I det hele taget går du mere op i folks samlivsforhold, end i licens. Af brevets 14 afsnit interesserer du dig for folks samlivsformer i de 5. Og med modsatrettede informationer. "En licens dækker kun samlever/ægtefælle og børn på samme adresse" –og senere: "Alle over 18 år som har...." Er Hjemmeboende børn ældre end 18 år licenspligtige? Oplysning og formidling burde høre til blandt DR's kardinaldyder. Dit brev lader noget tilbage at ønske. F.eks. oplysningen om hvilke love du tager i anvendelse ved din henvendelse til mig.

Jeg ved godt hvor du vil hen med al din interesse for folks samlivsformer. Du vil have flest mulige licensbetalere. Jeg tror jeg vil transformere min adressers bofællesskab til "samlevende", ved at begynde at praktisere noget erotik med mine bofæller, der derved bliver samlevende her på adressen, så er vi alle dækket af en licens. Godt børnene jf. dit brev allerede er dækket, så de slipper for tilnærmelser. Men – svar mig ærligt – hunden. Husstandens hund er allerede dækket under licensen, er den ikke? Og her undlader jeg at komme ind på ægtepar, der ikke bor sammen – f.eks. af arbejdsmæssige årsager - dette ægtepar skal jo betale dobbelt licens – ikke sandt? Igen: det er den hyppigt praktiserede erotik, der gør forskellen i licensen. Har jeg ret?

Jeg ejer hverken radio eller fjernsyn. Jeg har frameldt reklamer hos PostDanmark. Jeg har bedt om navne- og adressebeskyttelse på Folkeregistret: Kort sagt: Jeg vil være i fred. Dem jeg vil i kontakt med henvender jeg mig selv til. Det kan sker i "real life" eller på mail, facebook. For en computer har jeg naturligvis. Det har jeg haft de seneste måske ti år – dog med nogle måneders afbræk i ny og næ. Og den vil jeg ikke betale medielicens for at bruge.

Opfordringerne til at bruge nettet i kontakten med det offentlige er legio: Job-søgning. Arbejdsformidlingen, Folketing tv. Skat, kommunen. Nettet er den eneste måde, hvorpå min tandlæge vil kommunikere. En rejse med DSB lader sig vanskeligt planlægge og gennemføres uden computer. Fortsæt selv opremsningen, hvor netadgang er nødvendigt.

Af staten opfordres jeg til at anvende elektronisk kommunikation. Dernæst skal jeg betale et par tusinde kroner i medielicens for at følge opfordringen. No way – aldrig i livet. I øvrigt er min computer så langsom, at billede og lyd hakker gevaldigt, når jeg prøver at liste en gammel tv-avis hjem. Og husk: gårsdagens aviser er gamle og besidder kun papirets værdi.

Nettet er gratis og frit tilgængeligt for alle, overalt. Vil DR ikke dele sit materiale med andre kan DR lade være at lægge det på nettet. I øvrigt findes udmærkede netbaserede betalingssystemer som DR kan dække sig bag. Landets dagblade kan eksistere med en netside gratis og frit tilgængelig. Det vil DR også kunne, og det som ikke skulle være gratis kan DR sælge i abonnement over nettet.

Tjek f.eks. denne mulighed ud:

"Denne måneds tilbud: For 193 kr. hjælper DR dig med at spille din tid og tilmed bliver stadig dummere. Vi sender X-faktor hvor vi udstiller de syge og gør nar af de dumme. Vores misundelsesprogram Hammerslag kører uafsladligt og indimellem kommer nogle voksne og leger politier –vi kalder serien Livvagterne, (men det vi mener er, at de som ser serien har et vagt liv) og talk-shows er der jo altid. Til sidst vil du være så snyde-dum at du vil kunne have gavn af DR-Update, hvor vi gentager nyhederne fra i går så mange gange, at selv de aller-tungeste blandt vores seere vil kunne være med."

I det store hele et indskrænket tv-tilbud. Dejligt vil jeg finde det, om denne indskrænkethed breder sig til licensopkrævningen. DR kunne f.eks. indskrænke sig til at rette henvendelse til de, der af radio-tvforhandlere, tv-pakkesælgere er indberettet som ejere af modtageapparater, og som ikke optræder i DR licensarkiv.

Ret til at være i fred.

Også for Danmarks Radio.

Venlig hilsen

Jens "1%" Hansen, Kattrupvej 8, 4450 Jyderup.
(ligesom dig, undlader jeg at skrive brevet under)

PS1: den dér lille sorte "krammusinfor knyt" du har tegnet midtfor øverst på dit brev, hvad betyder den, eller hvad forestiller det? Gør den godt for noget?

PS2: hvordan forholder det sig lige med "tvangslicens" i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention artikel 10?